

poesia

perifèric

perifèric poesia

- 1 *La Mordassa*. Manel Garcia Grau
- 2 *Terra cansada*. Jordi Pàmias
- 3 *L'amarga puresa del do*. Rafael Català
- 4 *51 Tisanes*. Ana Hatherly
- 5 *Ciutats del vers*. Vicenç Llorca
- 6 *El cigne cec*. Josep Maria Sala-Valldaura
- 7 *La dansa de les hores*. Antoni Ferrer
- 8 *Al ras*. Lluís Calvo
- 9 *L'arc de la mirada*. Antoni Defez
- 10 *La plaça salvatge*. Tomas Tranströmer
- 11 *Llibre dels adéus*. Isabel Robles
- 12 *Jardí clos*. Joan-Bta. Campos Cruaïnes
- 13 *Solatge*. Jaume Pérez Montaner

Solatge

Solatge va rebre el premi Benvingut Oliver de Poesia de l'Ajuntament de Catarroja en la convocatòria de 2008. El jurat estava format per Josep Ballester, Antoni Defez i Enric Monforte

1a edició, abril, 2009

Col·lecció dirigida per Ramon Guillem

© Dels poemes, 2009

Jaume Pérez Montaner

© D'aquesta edició, 2009

Perifèric Edicions

C. Sèquia de Montcada, 13

46470 Catarroja (València)

Tel. 609 426 131

Fax: 961 270 038

e-mail: periferic@periferic.es

www.periferic.es

Disseny col·lecció: El gos pigall, SL.

Maquetació: José María de Gracia

Impressió: Grafo

ISBN: 978-84-92435-21-0

Dipòsit legal: Bi-1009-2009

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda, emmagatzemada o transmesa, de cap manera ni per cap mitjà, sense l'autorització prèvia i escrita de l'editor, tret de les citacions en revistes, diaris o llibres si se n'esmenta la procedència.

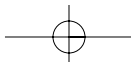
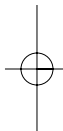
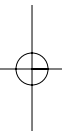
Solatge

Jaume Pérez Montaner

J

poesia

a Isabel

*...the childhood shows the man
As morning shows the day*

JOHN MILTON

*A little onward lend thy guiding hand
To these dark steps, a little further on!*

WILLIAM WORDSWORTH

*Recordeu com les mans
recolzen ingràvides, tot i que els torsos
es redrecen forçuts.*

RAINER MARIA RILKE

paradís

o'er Fable's dark abyss

WILLIAM WORDSWORTH

paradís

fou el record el teu primer poema
o fou l'alé
l'aroma que encenia el teu orgasme

braços en alt
la roba estesa
una puja de saba incontrolable
el símbol de les botges i la font
o el símbol de l'esfinx

perdut el paradís
tots els teus canvis
tornaven en les nits desencisades
punxosa la mirada en el canyar
figues de pala en plat de porcellana

la paor d'endinsar-te en el seu somni
de bat a bat
oberts els ulls
et té captiu

absència

pressents la solidesa dels malucs
les taques del llençol
com el suc de les móres
i els gerds en els seus llavis

si els seus dits t'acaronen
com si no
no serà una sorpresa si us beseu

temps de retorns
o temps d'oblits

ara mesures el buit
que va deixar el seu cos

enigma

l'enigma dels seus ulls
sobtat auguri
d'un gaudi que reposa en la incertesa
és el senyal que de temps t'acompanya
amarga engruna de l'enyor

ara navegues en llacs d'aigües clares
presència i encís del que no fou

les mans que insinuaven l'impossible
l'estremiment que els ossos et recorre
un moviment que ve del somni i entra
en el boscam del vers
en l'abisme de codis incorruptes

el vol rasant de l'orandella assaja
un capvespre d'acer
en l'aire espés d'aquest maig que t'oblida

aquest turment que fidel t'acompanya
i dibuixa estremit
la corva estreta i llarga dels teus dies

com l'esclat de la flor del rododendro
t'afaiçona el vellut del seu esguard

ritme

(a la memòria de Manel Garcia Grau)

amb força respireu
al mateix ritme
mentre cauen les flors sota la pluja

no estaveu preparats

un pardal picoteja a la finestra
amainada la fosca tempesta de l'estiu

penses en els amics que ja han marxat
un gran tros de dolor
com el puny que t'ofega
i saps que cada flor que cau
porta una nova llum
un alé inesperat

quina és la flor que us ha fet viure?
en quina terra ha germinat el seu perfum?
i els seus llavis i la llet del seu pit?

amb ritme compassat
respireu l'un en l'altra

potser no estaveu preparats
per al suau murmuri
aquella serenitat sense temps

de tots aquells que van morir tan joves
un raig de sol travessa la finestra
fins al paraigua obert
encara humit

ulzamea

cor endins de la pedra
a les palpentes
aquest bosc primigeni
que entra en la teua pell

una nova naixença

com t'enlluerna el verd d'aquesta vall
la llum
i més endins encara
la sorpresa d'un sol
tímid entre la pluja
la pedra amb àcid gust de baies verdes

la mà de beatriu per al viatge
al centre d'aquesta terra

aquest paisatge és síntesi
d'intimitats salvatges
el perfum de les bruixes oprimides
en el fons de la fosca les arrels
d'identitats guanyades

un pensament només als dos costats
de totes les fronteres
el teu lllindar i el seu
ferment incontrolable
que creix i torna als seus orígens